

Jolanta M. Ścibior, Józef Ścibior

Dwikozy, woj. tarnobrzесьkie. Stanowisko "Pod Zieleńcem"

Informator Archeologiczny : badania 19, 43

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Również kurhanowi nr 6 towarzyszyły groby piaskite w postaci popielnic rozlokowanych bezpośrednio przy kręgu kurhanu.

Przystąpiono też metodą sondazową do rozpoznania przestrzennego badanego obiektu w celu m.in. uchwycenia relacji chronologicznych pomiędzy systematycznie badaną częścią cmentarzyska, a pozostałymi jego partiami naniesionymi na plan warstwicowy.

Kontynuowano także badania powierzchniowe wokół nekropoli dolickich. Badania te, będące częścią programu badawczego PASz stawiającego sobie za cel rozpoznanie osadnicze Kotliny Pyrzyckiej i jej wysoczyznowych obrzeży, objęły obszary nad Małą Iną na zachód od cmentarzysk ujawniając kilkanaście osad kultury lużyckiej, z których kilka może się wiązać z choryzontem czasowym badanych nekropoli tzn. z młodszym okresem epoki brązu.

Materiały zabytkowe znajdują się w PASz.

Badania będą kontynuowane.

DWIKOZY
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko "Pod Zielemcem"

Muzeum Okręgowe
w Sandomierzu

Badania ratownicze prowadziły mgr mgr Jolanta M. Ścibior i Józef Ścibior /autor komunikatu/. Finansowało Muzeum Okręgowe w Sandomierzu. Pojedynczy obiekt schyłkowej /łódzkiej/ fazy kultury trzcinieckiej.

Stanowisko odkryte zostało w 1985 r. podczas badań powierzchniowych AZP, prowadzonych przez ekipę A. Kowalewskiej-Marszałek /IHKM PAN w Warszawie/. Obiekt, częściowo uszkodzony wskutek uprawy pola, zlokalizowany został na cyplowym stoku wysoczyzny, opadającym ku trzęgowym partiom doliny Wisły. W wykopie ratowniczym o powierzchni 31, 60 m² odsłonięty został czworokątny obiekt o wymiarach ok. 4 x 5 m, zorientowany w kierunku NW-SE. Wypełnisko stanowił wypalony na kolor szaropomarańczowy less z dużą zawartością węgla drzewnych i popiołu. Układ warstw sugerował, że są to relikty spalonych konstrukcji pionowych /ścian/. Poniżej warstw rumowiska, w środkowej części obiektu, odkryto przepalone szkielety co najmniej 18 zmarłych, ułożone bezładnie, jednakże z zachowaniem porządku anatomicznego. Szczątki leżały na warstwie spalenizny o dużej zawartości węgla /spalona podłoga?/. Przy trzech bokach obiektu /W, N i E/ odsłonięto kamienną konstrukcję przyniemia ścian i szczątki spalonych belek, zaś wewnątrz zaobserwowano relikty konstrukcji nośnej podłogi. W rumowisku wypełniającym obiekt odkryto 6 naczyń /w tym 2 charakterystyczne dla fazy łódzkiej naczynia "tulipanowate"/ i fragmenty 5 dalszych. Odkryty obiekt stanowi najprawdopodobniej pozostałość intencjonalnie spalonej chaty o przeznaczeniu sepulkralnym.

Prace wykopaliskowe nie będą kontynuowane.